

Księga Przysłów

Rozdział 14

1. Mądrość kobiet buduje ich dom, lecz głupota burzy go swoimi rękami. 2. Kto obawia się WIEKUISTEGO chodzi w swojej prostocie; lecz lekceważy Go ten, kto chodzi krzywymi drogami. 3. W ustach głupca jest różga pychy; wargi mędrców ich ochraniają. 4. Gdzie nie ma bydła – tam pusty żłób; jednak obfitość plonów pochodzi z siły byka. 5. Wiarygodny świadek nie kłamie, a fałszywy świadek rozgłasza łgarstwa. 6. Szyderca daremnie szuka mądrości; jednak dla rozumnego poznanie jest możliwe. 7. Trzymaj się z dala od głupiego człowieka, bowiem nie zauważysz tam niczego, co by pochodziło z rozsądnych ust. 8. Mądrością roztropnego jest zrozumienie swojej drogi, zaś obłuda jest niedorzecznością głupców. 9. Wśród głupców panuje występki, a pośród prawych łagodność. 10. Tylko samo serce zna swoją własną gorycz, lecz także w jego radości obcy nie może brać udziału. 11. Dom niegodziwych ulegnie zagładzie, a namiot prawych zakwitnie. 12. Niejedna droga wydaje się człowiekowi prostą, jednak jej koniec prowadzi do śmierci. 13. Nawet w śmiechu może zboleć serce, a końcem radości bywa zgryzota. 14. Nasyci się ze swych dróg ten, kto jest przewrotnego serca; lecz zacny człowiek się przed nim chroni. 15. Prostoduszny wierzy każdemu słowu; a roztropny zastanawia się nad każdym swoim krokiem. 16. Mądry się obawia i stroni od złego; a głupi się unosi i czuje się bezpiecznym. 17. Porywczy dopuszcza się niedorzeczności, ale podstępny człowiek jest znienawidzony. 18. Kpiący przyswajają sobie głupotę, a rozumni uwieńczają się wiedzą. 19. Żli muszą się ukorzyć przed cennymi, niegodziwi u bram sprawiedliwych. 20. Biedny bywa znienawidzony nawet przez swego najbliższego, a przyjaciół możnego jest wielu. 21. Kto pomiata swoim bliźnim – grzeszy; a szczęśliwy jest ten, co się lituje nad ubogimi. 22. Zaprawdę, przyjdzie się tułać tym, co knują zło; ale miłości i wierności doświadczą ci, którzy myślą o słusznym. 23. Po każdym trudzie przyjdzie pożytek, lecz puste słowa prowadzą tylko do niedostatku. 24. Koroną mądrych jest ich bogactwo, a głupota głupich pozostaje głupotą. 25. Prawdomówny świadek ratuje życie; lecz kto wygłasza kłamstwa – szerzy szalbierstwo. 26. W bojaźni WIEKUISTEGO spoczywa silna ufność; będzie jeszcze obroną jego dzieci. 27. Bojaźń WIEKUISTEGO jest źródłem życia; pozwala uniknąć sidła śmierci. 28. Wspaniałość króla opiera się na wielkości ludu; nicość narodu jest ruiną władcy. 29. Pobłażliwy jest bogaty w zastanowienie; a popędliwy wysoko podnosi głupstwo. 30. Życiem dla ciała jest spokojne serce, a namiętność zgnilizną w kościach. 31. Kto uciemięża biednego – bluźni jego Stwórcy; zaś czci Go ten, co się lituje nad ubogimi. 32. Przez swą złość bywa strącony niegodziwy; lecz sprawiedliwy ufa jeszcze przy swojej śmierci. 33. W sercu rozumnego spoczywa mądrość; ale poznać, co w sercu głupich. 34. Sprawiedliwość wywyższa naród, a hańbą ludów jest grzech. 35. Roztropny sługa znajduje przychylność króla, lecz jego oburzenia doświadczy ten, który przynosi wstyd.

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012